

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra FÆDRENE ÆDE DRUER

Citation: Wied, Gustav: "Fædrene æde Druer. 1968", i Wied, Gustav: *Fædrene æde Druer. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 247.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied11val-shoot-idm140398128087984/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fædrene æde Druer. 1968

EPILOG

Det var en Søndag Formiddag op under Jul. Der laa Sne over Byens Tage; og alt var øde og tomt . . .

Men saa faldt pludselig Kirkeklokkerne i, de hellige Porte sloges op, Menigheden fyldte Gaden, ønskede hinanden Velbekomme og ilede hjem til Middagsmaden.

Nils Uidahl og gamle Fru Thora Seemann forlod Kirken Side om Side, Salmebøgerne havde de i Hænderne.

— Vil Fruen ikke tage min Arm? Det er lidt glat.

— Jo Tusind Tak . . .! Ja, det er lidt glat med den Sne. Men ellers et yndigt Vejr saa mildt og stille. Hvem skulde tro, at det snart var Jul! . . . Hvordan har de det hjemme?

Fru Thora vidste godt, at Nils ikke havde videre Samkvem med Familien; men hun holdt paa Formerne.

— Jo Tak, rigtig godt.

— Fruen og Døtrene kommer aldrig i Guds Hus, synes jeg . . .?

— Nej, desværre . . .! Pas paa den Glidebane dér!

— Ja, jeg ser den, ja; de Børn, de Børn; men det er jo *Børn!* . . . Det var en yndig Præken i Dag; synes De ikke, Hr. Uidahl?

— Udmærket! Jeg kommer til at sætte mere og mere Pris paa Provst Lindemann.

— Ja, han er en dejlig Mand, *dejligt!* . . . Tak, ja nu er jeg jo allerede hjemme. Og Tak for Ledsagelsen.

— Nej, jeg følger da virkelig Fruen op ad Trapperne!

Den gamle Dame lo fornøjet:

— Gør De? Ja De er en udsøgt Kavalier, *er* De!